

S Petrou Ross

o její zkušenosti ze studia Zaha Hadid

Na první pohled na mě z ateliéru vyzařovala téměř sakrální atmosféra. Naprosté ticho, hluboké soustředění a téměř každý se svou hudbou ve sluchátkách. Kolegové byli úžasní, byli ze všech koutů světa včetně pěti Čechů a Slováků. Na práci v týmu jsou jednoznačně zvyklí. I když mě třeba velmi překvapilo, že velká část týmové práce probíhá ve virtuálním prostředí.

(01)

(02)

Co vedlo k vaší stáži v architektonickém studiu Zaha Hadid v Londýně?

Bylo to díky výhře v soutěži Kaplicky Internship. Jde o soutěž pro absolventy architektonických škol, kterou pořádá Bakala Foundation ve spolupráci s londýnským Design Museum a Nadačním fondem Kaplicky Centre. Soutěž jsem vyhrála díky své diplomové práci. Šlo o návrh London Public Library, knihovny situované na prominentní parcele na břehu Temže v blízkosti Tower Bridge (obr. 01, 02). Cílem bylo nahradit stávající část parku knihovnou a přitom tu maximálně zachovat zeleň, aby zde zůstal prostor přístupný pro veřejnost. Hlavní hmoty nové budovy se ztrácí pod vyzvednutým parkem a ten zároveň slouží jako monumentální deštník, pod kterým se rozprostírá průchozí pasáže s dalšími službami včetně knihovny. Vyzdvížením veřejně přístupného prostoru na střechu získá park více slunečných hodin

a přiblíží se ke splnění ekologických standardů. Knihovna budoucnosti nemá podle mě sloužit jen knihám a sdílení informací, ale spíše setkávání lidí, práci i relaxaci (obr. 01, 02).

S jakou představou jste do Londýna odjížděla a s jakými zkušenostmi z Londýna přijela?

Je to zkušenost, která člověka osobně i kariéře nesmírně posune dopředu. Odjížděla jsem s nejasnou představou, jak to v ateliéru tak globálního měřítka chodí a jestli se k navrhování během těch tří měsíců vůbec dostanu. Vrátila jsem se nesmírně spokojená. Hned od začátku jsem naskočila do rozjetého vlaku, dostala se k samotnému navrhování a díky práci v týmu jsem měla možnost pozorovat zblízka i práci svých kolegů. Měla jsem skutečně pocit, že jsem nahlédla do komplexního světa Zaha Hadid. Pracovala jsem na návrhu

Masterplanu pro estonský přístav v Talinnu (obr. 03, 04) i na prototypech nábytku. Účastnila jsem se také celé řady interních přednášek, které představovaly proces i výsledky výzkumů, na nichž jednotlivé týmy kanceláře pracují. Právě ty hodnotím jako jedny z nejzajímavějších součástí mé stáže. Celkově to byly tři neuvěřitelně intenzivní měsíce, během nichž jsem musela pracovat i dlouho do noci. Ale zároveň byly nesmírně obohacující. Jak už to tak bývá u věcí, do kterých je člověk do hloubky vášnivě ponořený, celá stáž utekla nesmírně rychle.

Jak na vás působilo prostředí studia, vaši kolegové? Jakým způsobem fungovala týmová práce?

Na první pohled na mě z ateliéru vyzařovala téměř sakrální atmosféra. Naprosté ticho, hluboké soustředění a téměř každý se svou hudbou ve sluchátkách.

Kolegové byli úžasní, byli ze všech koutů světa včetně pěti Čechů a Slováků. A na práci v týmu jsou jednoznačně zvyklí. I když mě třeba velmi překvapilo, že velká část týmové práce probíhá ve virtuálním prostředí. Kolegové spolu běžné každodenní pracovní záležitosti řeší prostřednictvím messengeru, místo aby si vše řekli osobně, což mi ne vždy vyhovovalo. Projekty studia Zaha Hadid jsou každopádně vždy ohromnou výzvou a jsou tak velké, že se ta práce rozdělit prostě musí, což udržuje každého člena týmu v zápalu. Často se také stane, že se návrh rozpracovává dvěma směry a v určité fázi se pak vybere ten lepší.

A samotný Londýn?

Líbí se mi tamní životní styl. A profesně určité vrstvení. Jde o město, které žije ve více úrovních, což je dáno tím, jak je hustě zalidněné. Když se člověk vrátí přes kanál zpátky do

Jaromír Hasoň

(03)

(04)

(05)

jakéhokoli evropského města, tak ho často napadne: kde jsou všichni? Evropská města působí oproti Londýnu velmi prázdně. Kvůli ceně nájmu je v Londýně běžné, a to i pro pracující lidi, že tu nemají vlastní byt, ale spíše nějaký minipokoj ve sdílené domácnosti. Mohla jsem takto pozorovat tři čtvrti. Pracovala jsem v Clerkenwellu, kde je hodně kanceláří, obchodů a služeb, bydlela jsem ve čtvrti Shoreditch, která byla plná street artu a hudby, a denně jsem jezdila přes Barbican, což je známý brutalistní komplex, který se na město napojuje z druhé úrovně. I ten je plný kultury, bydlení a zeleně. Ty vrstvy a jejich prolínání jsou hrozně inspirující.

Kde všude jste vlastně působila před touto stáží?

Studovala jsem na Technické univerzitě v Liberci, v německém Zwickau a v belgickém Gentu. Studium jsem

si obohatila i krátkodobými stážemi a workshopy ve Finsku, Portugalsku či Rakousku. Ještě během studia jsem rok pracovala v Gentu a hned po studiu něco přes rok v Antverpách. Na stáž do Londýna jsem se tedy vydala již z Belgie, kde si dělám autorizaci v architektonické kanceláři Conix RDBM.

Chtěla byste se do Londýna vrátit? Ať už jako turistka, nebo profesně...

Ve městě jsem strávila něco přes tři měsíce a stejně jsem odjela se seznamem, co bych ještě chtěla v budoucnu navštívit a zažít. Londýn mi přijde částečně i návykový. Člověk si ho snadno zamiluje. Zpátky v Antverpách jsem jen chvíli, ale už bych zase měla chuť se do Londýna vrátit a objevovat jej. Velmi mě třeba překvapilo, kolik parků v Londýně je a jak moc je lidé využívají. V létě je naprosto běžné, že si koupí oběd a jdou si ho sníst do parku. Lidé do nich chodí

i relaxovat. To je něco úžasného a jen to podtrhuje fakt, jak důležité je městské plánování a citlivé zasazení budov do svého okolí. Stinná stránka je nicméně ta, že pokud je člověk zvyklý na určitý standard bydlení a chce zůstat v centru dění, tak se v Londýně často nedoplácí.

Jak byste zhodnotila současnou architekturu Londýna?

Z mého pohledu jsou architektura i urbanismus v Londýně na velmi vysoké úrovni. Umějí tam pracovat s kontrastem historického a nového. Sice tam rostou mrakodrapy rychlostí blesku, ale zároveň se hlídá, aby žádný nezastiňoval třeba pohled na katedrálu sv. Pavla. Myslím, že je i vcelku těžké v Londýně najít skutečně zanedbaná místa, a když už, tak se na nich většinou pracuje a proměňují se k lepšímu. Co se týká urbanismu, tak jsem byla nejvíce nadšená ze systému cyklostezek v samém centru

města a z pěší zóny podél kanálu Regent's Canal.

Jaké jsou teď vaše plány?

Vrátila jsem se zpět do Antverp, kde si dodělávám autorizační zkoušky. Kam se vydám, až je budu mít, nechávám ještě otevřené. Minimálně pár let plánuji zůstat v zahraničí a stále je zde také možnost vrátit se do Zaha Hadid Architects (obr. 05). I o tom jsme se během mé stáže bavili.